

INHOUD

- 3 Van de voorzitter
- 4 Wat is waarheid?
- 5 Koffie ochtend
- 5 Banneux
- 6 Hof der Verbeelding
- 7 Het moet niet gekker worden
- 9 Eigen viering Meerklank
- 10 Het pad van de levensparels
- 10 Personalia
- 19 Colofon
- 20 Liturgiekalender

Het komende nummer van HOFNIEUWS zal verschijnen op:
woensdag 5 juli 2017

Kopij voor dit nummer dient u in te leveren vóór:
maandag 19 juni 2017

Kerkbijdragen:

t.n.v. RK Kerkbestuur Parochie HH Martelaren van Gorcum
Linnaeushof 94, 1098 KT Amsterdam.

IBAN NL 13 INGB 0000 1225 88

Stichting Restauratie Kanjermonument Hofkerk

Bankrekeningnummer: **IBAN NL 51 RABO 0334 4428 18**

VAN DE VOORZITTER

Als u deze Hofnieuws leest, dan ligt Pasen al weer achter ons. Het hoogtepunt in het kerkelijk jaar wordt gezegd. Voor onze parochie komt er echter nog een hoogtepunt namelijk op 9 juli waar wij met de gehele Unie bijeen komen voor een gezamenlijke viering.

Aanleiding is de 150 jaar-viering van de heiligverklaring van de Martelaren van Gorcum waarnaar onze parochie vernoemd is. De gast-sprekers en de gesprekken daarna hebben hopelijk bij velen van ons een nieuw licht doen schijnen over wat er bedoeld wordt met martelaarschap en hoe ook in de moderne tijd mensen ongewild martelaar zijn geworden.

De vraag vooraf was: zijn de martelaren van toen en nu voor ons nog steeds bakens van inspiratie? Of schrikt dit juist af? En als wij nieuwe mensen bij ons willen parochie willen betrekken, hoe kunnen wij hen in onze tradities meenemen? Of durven wij op een andere manier kerk te zijn die ook buitenkerkelijken aanspreekt?

Chris 't Mannetje vertelde ons op 7 februari: de kerkelijke statistieken laten een dalende lijn zien. De neiging is ons te richten op deze dalende groep maar zouden wij niet eens moeten kijken naar de groeiende groep boven deze lijn? Een ding is duidelijk: mensen trekken mensen aan. 9 juli is dan ook niet alleen een viering van 150 jaar heiligverklaring, maar een viering van alle parochianen uit de regio die staan voor hun geloof. Het is een hoogtepunt en startpunt van onze geloofsgemeenschap op weg naar een nieuwe toekomst. Bent u geïnteresseerd om aan deze toekomst mee richting te geven? Meldt u zich dan aan voor het toekomstberaad. Dat kan bij Ari van Buuren (e-mail: avanbuuren2@upcmail.nl) of bij mij.

Binnenkort hoort u hier meer over.

Afsluitend wil ik u er op attent maken dat de Parochievergadering op 11 mei weer bijeen komt. Op deze bijeenkomst wordt u bijgepraat over de financiële en kerkelijke ontwikkelingen. Zoals u weet, zal er binnenkort een vervanger worden aangewezen voor Leo Nederstigt, die door zijn ziekte helaas het stokje moet overdragen. Ook zullen wij ons moeten voorbereiden op veranderingen in het pastorale team.

Kortom genoeg redenen om er bij te willen zijn. Als u belangstelling heeft, dan meldt u zich bij mij aan en dan ontvangt u de uitnodiging.

Hartelijke groet,
Arthur Anderegg
e-mail: anderegg@xs4all.nl

WAT IS WAARHEID?

Een kleine vergelijking tussen de liturgiekalenders die in de maand februari verschenen in

SAAMHORIG

op dinsdag 09.00 uur gebed
op vrijdag 09.00 uur gebed
26 febr. **geen voorganger** LWM
1 maart C. van Loon
5 maart **H Roelvink** Meerklank
12 maart C. van Loon Jubilemus
19 maart **J Stuyt** LWM
26 maart C. van Loon Meerklank
2 april A. v. Buuren Jubilemus

HOFNIEUWS

bestaat niet meer
bestaat niet meer
C. van Loon LWM
C. van Loon **LWM**
J. Stuyt Meerklank
A. v. Buuren Jubilemus
H. Roelvink LWM
C. Evers Meerklank
A. v. Buuren/ **E Molenaar**

Voor de gelovigen van de Unie Clara en Franciscus die geen Hofnieuws krijgen is dit zeer onvolledige informatie en verwarrend voor de lezers van Hofnieuws.

Maar gelukkig is er internet en daar is zeker de juiste informatie te vinden.

Voor de lezers van Hofnieuws mag u vertrouwen op onze meer dan veertigjarige ervaring en aannemen dat de informatie in Hofnieuws meestal de juiste informatie is. De mensen buiten de parochie die belangstelling hadden voor het optreden van de gastsprekers konden we verwijzen naar de website van de Hofkerk De Martelaren van Gorkum.

Ik ben van mening dat de informatie over de erediensten in de diverse parochies cruciale informatie is en waarschijnlijk naast de personalia het meest gelezen gedeelte van de kerkelijke bladen is. Hiermee meer zorgvuldig omgaan is wellicht een punt van overweging voor de mensen die een bijdrage leveren aan deze bladen.

JQ

KOFFIE OCHTEND

Heeft u zin in 'n kopje koffie en 'n praatje? Dan bent u van harte welkom 1x in de maand op de dinsdagochtend in de pastorie, Linnaeushof 94 van 10.00 – 12.00 uur.

De eerstvolgende koffie ochtend is op 9 mei en 20 juni.

Dan stoppen we de zomermaanden.

Dinsdag 12 september beginnen we met een nieuw seizoen.

U bent van harte welkom!

BANNEUX

Een prachtige naam voor een bijzondere plek in de Belgische Ardennen.

In 1933 is Maria daar verschenen aan de kleine Mariëtte Beco met de opdracht om bij de ontstane bron een kapel te laten bouwen en dat was het begin van een bijzonder bedevaartoord.

Ik ga al 15 jaar mee als vrijwilligster van Bisdom Haarlem-Amsterdam. Ik noem het mijn warme deken. Daar is warmte, samen geloven, samen bidden, samen huilen maar zeker ook samen lachen.

Een plek om te relativeren en weer opnieuw te beginnen, om be-moediging te krijgen om weer verder te gaan. Kennissen of vrienden op te doen, verhalen uit te wisselen. Dit gevoel is niet uit te leggen, is niet te beschrijven, dit moet je meemaken.

Het triduüm duurt vijf dagen van vrijdag tot en met dinsdag.

Wij halen u met de bus op bij opstapplaatsen om naar de eerste stop in Utrecht te gaan en daar koffie of thee te drinken. Dit is het verzamelpunt van alle bussen en hier ontmoet u uw medegasten en alle vrijwilligers van Bisdom Haarlem-Amsterdam.

Daarna gaat de reis richting Soerendonk waar een broodmaaltijd wordt aangeboden om dan voldaan naar Banneux te vertrekken waar wij vijf volledig verzorgde dagen voor u klaar hebben staan.

Priesters, verpleegkundigen, arts en verzorgenden staan voor u klaar om u (daar waar nodig) te begeleiden en u vijf prachtige dagen te laten beleven en weer een beetje rust te vinden in dit hectische bestaan.

Rolstoelen en rollators zijn aanwezig om een wandeling of uitstapje mogelijk te maken. De reis is ook geschikt voor minder validen en zieken. Een rolstoelbus is aanwezig.

Op de terugweg stoppen wij wederom in Soerendonk om daar een heerlijke warme maaltijd te nuttigen en dat is ook de plaats waar wij afscheid van elkaar nemen en de reis naar huis verder gaat om u veilig en wel weer bij de opstapplaats te brengen.

De kosten bedragen € 275,-.

Data 2017: 19 t/m 23 mei

25 t/m 29 augustus

Mijn collega-vrijwilligers en ik hopen u te mogen verwelkomen.

Els Rong

Voor meer informatie en inschrijven kunt u contact opnemen met Eva Onderwater, tel. 0297-222208.

Iedere tweede donderdag van de maand wordt er in de Zoetmulderzaal van de Hofkerk een film getoond vanuit de Hof der Verbeelding. Binnen een gekozen thema worden steeds een aantal films getoond. Met elkaar bekijken en bespreken we de film (gespreksleider is pastor Ari van Buuren) in een gezellige en intieme sfeer.

Het volgende thema is **Grondleggers van wereldreligies**. In drie films worden de levens belicht van de grondleggers van het **Christendom**, de **Islam** en het **Boeddhisme**. Helaas zijn bij het ter perse gaan van deze Hofnieuws de filmtitels nog niet bekend. Als u op de hoogte gebracht wilt worden, zodra de films wel bekend zijn, kunt u een email sturen naar 'hofderverbeelding@outlook.com'.

De data kunt u alvast noteren: **donderdag 11 mei** en **donderdag 8 juni**.

De filmavonden starten om 20:00 uur; om 19:30 opent de zaal en staat er een kopje koffie of thee voor u klaar.

Na de film kunt u als u wilt nog even napraten onder het genot van een drankje. Er wordt een kostendekkende bijdrage van € 5,= gevraagd.

Mirjam de Wit – namens Hof der Verbeelding

HET MOET NIET GEKKER WORDEN

Doordat er problemen waren met de bezorging van *SAAMHORIG* is besloten om Hofnieuws gelijk met ons regioblad te laten rondbrengen. Saamhorig verschijnt 5 keer per jaar dus gaat Hofnieuws ook slechts 5 keer verschijnen inplaats van de gebruikelijke 10 keer las ik in het vorige Hofnieuws.

Als ik voorzichtig informeer of dit een poging is om Hofnieuws te laten verdwijnen wordt hierop heftig gereageerd en beweert dat dit niet de bedoeling is omdat dit blad veel informatie geeft en erg belangrijk is.

Er zou ook weinig belangstelling zijn om stukjes te schrijven voor Hofnieuws, maar in de afgelopen 44 jaar is er altijd meer dan genoeg copy geweest en moesten er veel tekeningen gemaakt worden.

Doordat ons blad maar 5 keer gaat verschijnen ontstaan er vreemde situaties. In het eerste nummer van Hofnieuws van dit jaar stond al de liturgiekalender tot en met Pasen Dit nummer van Hofnieuws verschijnt pas weer na Pasen.

Het vouw- en nietwerk voor dit nummer zou dus volgens het schema op Tweede Paasdag moeten plaats vinden.

We misten dus ook inspirerende artikelen over de feesten in de Goede Week als voorbereiding op het Paasfeest in het vorige nummer. Er verscheen ook geen apart Paasnummer en eieren

zoeken in de Hoftuin werd ook niet aangekondigd.

De christelijke feestdagen worden blijkbaar ondergeschikt gemaakt aan de verschijningsdata van de kerkbladen. Maar geen nood misschien kunnen Pasen en Pinksteren op één dag gevierd worden en kan eieren zoeken naar Beloken Pasen [als u nog weet wanneer dat is] verplaatst worden.

Het moet niet gekker worden! Alle nodige informatie kunt u vinden in Saamhorig wordt vaak verkondigd. Dat lijkt maar zo. In nummer 5 van de derde jaargang van Saamhorig is de liturgiekalender erg summier en ontbreekt vaak informatie over koren. Logisch want 6 weken voor het verschijnen moet deze informatie al ingeleverd worden en dit vereist enige organisatie van de parochiebesturen.

Het lijkt mij meer dan gewenst dat er tussen het gezamenlijk verschijnen van Saamhorig en Hofnieuws weer een extra nummer van Hofnieuws komt.

Ik hoop ook dat er tijdig een zorgvuldige jaarplanning van het verschijnen van beide bladen komt, waarbij rekening wordt gehouden met de kerkelijke feestdagen. Misschien wordt dan in de toekomst veel ergernis over foute data en gebrek aan informatie vermeden.

Het is misschien ook goed dat de medewerkers van Hofnieuws die ons parochieblad samenstellen, illustreren, vouwen, nieten en verspreiden voortijdig ingelicht worden over drastische verschijningsmaatregelen.

Veel lezers van ons blad zullen de halvering van het verschijnen van ons blad zeker niet toejuichen."U kunt toch alles op internet vinden" is zeker waar maar of dat voor iedereen mogelijk is, is de vraag. Internetten zal gewoon worden maar of dit nu al zo is betwijfel ik.

Jan Quint

*Begin nooit de dag
met de scherven van gister!*

EIGEN VIERING MEERKLANK

*Op **zondag 7 mei** verzorgt Meerklank een bijzondere viering en we nodigen u daar graag voor uit.*

Op 7 mei zullen de leden van Meerklank de viering volledig zelf verzorgen en we hebben dat opgebouwd rond de prachtige thema's liefde en vriendschap. Want die thema's zijn ook op ons van toepassing: met veel inzet en passie zorgen we voor een goede aansluiting tussen de lezingen en de liederen en sommige van onze leden doen dat inmiddels al 50 jaar!

En het mooie is: veel kerkgangers, de "mensen in de kerk", komen ook al 50 jaar naar ons luisteren in de vieringen, van beatkoor op de zaterdagavond tot aan de huidige zondagsvieringen. Dat getuigt van trouw, vriendschap en ook zingeving en verbondenheid. En mooie liederen als steun en inspiratie.

Op 7 mei kijken we samen met u over onze schouder en vooruit: we zijn als Meerklank al lange tijd samen onderweg, ook samen met u, maar de parochie heeft ook zijn eigen pad op weg naar een toekomst die anders is dan nu. We willen deze zondag vooral genieten van dit moment in de tijd, waarin we eren wie ere toekomt en ook stilstaan bij wat ons bindt en boeit.

Wij nodigen u daar graag voor uit. En we zouden het erg op prijs stellen als u wat aanschuift naar voren toe, zodat u ook de zachtste noot nog goed kunt horen.

Kinderkoor, Beatkoor, Jongerenkoor, Meerklank, al 50 jaar een vertrouwd geluid; een moment om even bij stil te staan.

HET PAD VAN DE LEVENSPARELS

Een inspirerende wandeling door de kerk

Op zaterdag 8 april heb ik het door Mariette Hilhorst en Janet van Dordrecht georganiseerde pad van de levensparels gelopen in de kerk.

Een zeer inspirerende wandeling om bij de 18 verschillende parels even tot inkeer en rust te komen met mooie teksten. Bij iedere parel brandde een kaars en daarbij lag een kaart met een tekst, soms uit de bijbel, soms een mooi gedicht. Het gaf stof tot nadenken, hoe zie ik Jezus in mijn leven, hoe pas ik het geloof in het dagelijks leven toe. Het riep vele vragen op.

Een uur van bezinning dat begon en eindigde bij de Godsparel. De andere 17 parels waren o.a. parels van stilte, liefde, kalmte, doop, geheim en opstanding.

De teksten waren geïnspireerd op de vastentijd.

Na afloop van de wandeling kon ik alle parels rijgen tot een armband, een mooie herinnering.

In december, de adventstijd, zal er weer de mogelijkheid zijn om de wandeling te maken maar dan met teksten die als uitgangspunt Kerstmis hebben. Van harte aanbevolen.

Elianne Weijens-Blaas

PERSONALIA

Onze overledenen:

Nieuwjaarsdag 2017 hadden wij een viering in een wat ongewone setting. Omdat we een niet al te hoge opkomst verwachtten, waren er stoelen op het priesterkoor gezet. Daar, in kleine kring, dankten wij de Heer voor het afgelopen jaar en vroegen wij Hem om zijn zegen voor het Nieuwe Jaar.

Dankzij Fanny en Kees de Haan was er koffie na afloop, wat de ontmoeting na afloop heel geanimeerd maakte. Tijdens deze nazit stond Kees ineens met een keurig geklede heer te praten. De meeste oudere parochianen herkenden hem en noemden verrast zijn naam: **pastor Ton Hoedemaker**.

Dat werd een prachtig weerzien waarbij veel oude herinneringen werden opgehaald! Ton is inmiddels de tachtig gepasseerd, maar nog vitaal en met heel veel goede herinneringen aan zijn tijd in de Hofkerk. Hier was hij pastoor van 1969 tot 1978 en werkte hij samen met Piet de Reus en Jan Zwart. Ton kwam om een door hem geschreven in memoriam te brengen over Ton Schipper:

Ton Schipper 71 jaar

21 December is Ton Schipper op 71-jarige leeftijd overleden. Hij was woonachtig in Diemen, maar in onze parochie 'de Martelaren' bekend als leider, hopman van Scouting-Oost.

In de zeventiger jaren was ik als pastor van 'de Martelaren' aalmoezenier bij Scouting. Zodoende bekend met hem, gevraagd voor de begrafenis. Die vond plaats op 27 december jl. in Diemen. Er was heel veel belangstelling van oud-scouting-leden, maar ook van mensen uit Diemen, waar hij schoenmaker was. Later werkzaam in de politiek o.a. als wethouder.

Ton was een gedreven mens, bekend om zijn humor, maar vooral om zijn hartelijkheid. Zijn hart heeft voor zeer velen geklopt. Jarenlang heeft hij velen een nieuwjaarswens gezonden op rijm. Een rijk gedicht, onvoorstelbaar. Zo betrokken bij ons aller leven. Wat hij betekend heeft voor de jeugd in zeer veel jaren werd door de oud mede leider Ed Plattel prachtig onder woorden gebracht. Dat Ton een vechter was, bleek ook uit de manier waarop hij zijn jarenlange ziekte heeft gedragen. Fysiek bewegen was bijna onmogelijk, praten ging niet meer. 't Was natuurlijk een absolute ramp en frustratie van ongekende omvang, deze ziekte van Parkinson. Ik heb hem mogen begraven bij zijn dochter Petra, die op vijfjarige leeftijd overleed, dit allemaal in het bijzijn van zijn vrouw Gaby en zijn dochters Pauline en Suzanne en zijn moeder, broer en zuster en de vele belangstellenden.

En dit woord van hem is zeker in vervulling gegaan: 'als de tijd van verdriet in mijn leven komt, als het leven zijn tegenslagen aan mij toont, wil je mij dan helpen, door er voor mij te zijn'. Ton, ga in vrede en berusting. We zien elkaar terug op een later tijdstip.

Pastor Ton Hoedemaker

Het DiemerNieuws van 29 december vult nog aan:

DIEMERNIEUWS.nl donderdag 29 dec. 2016

Ton Schipper was een sociale en betrokken man.

Mensen die al langer in Diemen wonen kenden Ton Schipper als schoenmaker in de winkel van Dr. Shoe in winkelcentrum Diemerplein. Maar hij was op veel meer terreinen actief, onder andere als raadslid en wethouder van het CDA. Ton Schipper is op woensdag 21 december op 71-jarige leeftijd overleden. Ton was al lange tijd ziek.

Ton Schipper was een vriendelijke en sociale man met veel gevoel voor humor.

Hij werkte jarenlang als schoenmaker bij Dr. Shoe en was bestuurslid van winkeliersvereniging Diemerplein.

Hij was raadslid voor het CDA en was van mei 2002 tot en met december 2004 wethouder namens de christendemocraten. Het college van B en W bestond verder uit de wethouders Rosali Herder en Steven Dijk (Leefbaar Diemen), Nico Portegijs (PvdA) en Han Pontman (Democraten Diemen).

Bijzonder was dat maar liefst drie burgemeesters deel uitmaakten van dat college: Bob de Hon, Nico Portegijs (waarnemend) en Amy Koopmanschap.

Ton Schipper was betrokken bij de lokale samenleving. Hij zette zich in voor onder meer handbalvereniging SV Zeeburg, de afdeling Diemen van ouderenbond PCOB en De Zonnebloem. Ton werd lang geleden ziek, maar liet zich niet uit het veld slaan.

Hij bleef actief en bezocht soms bijeenkomsten in het gemeentehuis. De laatste jaren was hij afhankelijk van een rolstoel en had hij moeite met praten. Maar dat weerhield hem er niet van om zijn mening uit te spreken. Hij stuurde regelmatig ingezonden brieven aan het DiemerNieuws. Die waren kritisch, betrokken en vaak met veel humor geschreven. Ton was getrouwd en was vader van drie dochters van wie er één is overleden. Daarnaast was hij opa van twee kleinzoons. De uitvaartdienst was gisteren in de Sint Petrus' Bandenkerk.

Simon Schouw 86 jaar

Hij was geboren in Bovenkarspel. Zijn vader werkte daar op het land. Zijn moeder stierf toen Siem twee jaar was. Hij heeft haar niet gekend. Zijn vader trouwde opnieuw en trok naar Amsterdam, hij werd groenteman.

Ze woonden in de omgeving van de Weesperzijde. Het waren de crisisjaren, een slechte tijd. Op sabbat stak zijn vader de lichtjes aan in de huizen van de Joden. De kleine Simon werd in de winkel geparkeerd en mocht met wat tomaten spelen. Zijn leven lang zou hij tomaten haten.

In de oorlog keerde hij terug naar Bovenkarspel. Bij zijn oma had hij het goed.

Na de bevrijding haalde hij zijn Mulo-diploma. Toen militaire dienst. Naar Indië hoefde hij niet. Hij moest dienen bij het luchtafweergeschut. Hij werd er doof van. Een handicap levenslang.

Toen aan het werk. Hij begon bij een bank en bleef daar heel zijn werkzame leven, al veranderde de bank regelmatig van naam. De bank heeft hem veel gegeven.

Want in 1953 kwam Sonja van der Wijst werken op zijn afdeling, de enige vrouw tussen allemaal mannen, een tropische schoonheid.

Alle mannen waren verliefd op haar, maar Siem liep met haar weg. Sonja was Siems stut en steun. Wat was hij zonder haar?

Ze trouwden in 1958. Hun eerste kindje leefde maar een dag. Een verdriet, waarmee zij lang hun kinderen niet wilden belasten. Erik was altijd in hun hart. Maar er kwam ook grote vreugde in hun leven. Vier kinderen kregen ze. Guido, Mischa, Roos en Rogier. Zij waren de grote rijkdom van Siem en Sonja. En zij kwamen te wonen in onze parochie, een goed adres, ook voor pastoor Burghout, die er graag een sigaar rookte.

De kinderen hadden er een mooie jeugd, vonden hun partners, trouwden en Siem en Sonja werden opa en oma. Allemaal tot hun grote vreugde. Zo hadden zij lang een goed leven.

Tot Siem op 1 mei 2011 getroffen werd door een zware hersenbloeding. In kritieke toestand werd hij naar het AMC gebracht. Daar ontving hij de ziekenzalving en we vreesden voor hem het ergste. Het was een wonder, dat hij overleefde, maar een lang traject van revalidatie moest hij gaan. Siem hoorde je niet klagen. 'Het zal wel goed komen', zei hij. En dankzij de geweldige zorg van Sonja ging het met hem steeds beter. Maar altijd traden er weer complicaties op. Hij was veel zeker dan we dachten.

De doktoren spraken over het onvermijdelijke einde.
Begrensd is het leven, maar onuitputtelijk de liefde.

(N. Essen)

De kerstkrans

Dinsdag 21 februari deed ik de uitvaart in onze kerk van Simon Schouw. Toen ik mijn ambtsgewaad aantrok zag ik een stapeltje gevulde enveloppen liggen. Het waren kerstattenties voor onze vrijwilligers van het afgelopen jaar. Ik was geschokt. Ik berichtte iemand die overal over gaat. Zij zei: ik weet niets van kerst-presentjes. Daarom dit verhaaltje, opdat iedereen het wete.

Ieder jaar als de Sint weer was vertrokken, kreeg ik zo'n 70, soms 80 kerstkransen om uit te delen aan de vrijwilligers van onze parochie. 'U bent ons het afgelopen jaar tot grote steun geweest. Daarvoor mag ik u, namens de Parochie Vergadering, danken met deze aardigheid'.

Ik deed er een briefje bij over de mooie momenten van het afgelopen jaar, die 'mede dankzij u' hier konden plaats vinden. Het was een mooie taak, maar ook best wel lastig. Want wie krijgt er zo'n krans? *De een besteedt vele uren aan de parochie. Een ander doet iets eenvoudigs. Maar het vele en het grootse, het weinige en het eenvoudige helpen onze gemeenschap op te bouwen en in stand te houden.* De kosters, de schoonmakers, de stencilars, de boekjesmakers, zij verdienen een krans, dat was duidelijk, maar er zijn veel meer dan 70 of 80 vrijwilligers. Wie wel? Wie niet? Waar ligt de grens? En dan, hoe krijg je ze kwijt? De collectanten, dat was eenvoudig. Die kregen er allemaal een. Niet omdat ze collecteerden, maar omdat ze de kerkgangers bij binnenkomst begroeten en een boekje geven. Dat mocht gewaardeerd.

Vele kransen kon ik afleveren bij de koren, die druk repeteerden. Maar hoe was dat? Ik was er niet bij. Een aantal kreeg een krans, de rest niet. Waarom hij wel en zij niet? Ik denk aan de basisschool, waar de jarige de uitnodigingen voor zijn feestje uitdeelde in de klas. Vele blije gezichten. Maar hoeveel meer waren er teleurgesteld. Het was echt een lastige klus in die drukke dagen voor de kerst.

Maar als het kerstfeest gevierd werd, waren er altijd nog een paar over. Die waren voor de moeders van Het Kinderkoor, die hielpen bij het aankleden van de kinderen voor het kerstspel. Dan hadden al die 80 hun bestemming gekregen. Had je iemand toch over het

hoofd gezien, helaas. Dan schreef je zijn naam op voor het volgende jaar. Niet vergeten!

Met september 2014 ging ik met pensioen. Einde van een tijdperk. Een nieuw begin. Jawel, zonder kerstkransen. Men koos voor een kersttentie voor iedere vrijwilliger. Een kerstklokje vol bonbons. Een geweldig idee. Prachtig vond ik. Geen scheve gezichten meer, neen, iedereen blij.

Ik raakte uit beeld. Weet niet hoe het was in 2015 of 2016. Maar nu zag ik ze liggen, een stapeltje kersttenties. Ik was geschokt. Niemand had de moeite genomen deze te bezorgen. Ik noteerde de namen. Een van hen was Nico Essen.

N.B. Op 12 maart zijn de presentjes voor onze vrijwilligers afgevoerd. Ze waren weg, op één na.....

Cees Karsten 89 jaar

In het vorige Hofnieuws schreef ik over Ady Karsten – de Natris. Zij stierf 3 januari. Op die dag stortte Cees in en moest naar het ziekenhuis. Bij de uitvaartdienst kon hij niet zijn. ‘Hoe zal hij haar missen. De glans van zijn leven is weg’. Zij was zijn vrouw. 28 februari stierf Cees.

Hij kwam uit een groot katholiek gezin van 10 kinderen uit Blokker. Zijn vader was tuinder. En van jongsafaan hielp iedereen mee op de tuinderij. Cees deed de tuinbouwschool, speelde bugel bij de fanfare, en was populair bij de meisjes van het dorp. Maar hij wilde die ene, dat meisje uit Amsterdam, dat zusje van de vrouw van zijn vriend Jan Mak: Ady de Natris. Zij trouwden in 1954. Vier kinderen werden hen geboren: Wim, Ady, Marijke en Ineke. ‘Wij waren een leuk gezin. En zij waren een leuk stel.’

Cees wilde geen tuinder worden in Blokker. Hij wilde wonen in Amsterdam en daar een bedrijf starten. Ondernemend was hij, niet bang voor mislukkingen en risico's, durfde zijn nek uit te steken, wilde zich bewijzen. Het begin viel niet mee. Het was zijn eerste werkdag. Hij ging in de Amsterdamse Centrale Markthal kistjes appelen verkopen. Hij was niet de enige. Er waren er wel 100.

Hij moest naar de wc. Hij vroeg zijn burens even op zijn 8 kistjes appels te passen. Toen hij terugkwam, waren ze alle 8 verdwenen! Als een geslagen hond kwam hij thuis!! Maar de volgende dag toch gewoon weer beginnen!! En hoe! Hij was zijn tijd ver vooruit in de groente en fruit business, een pionier, hij introduceerde knoflook, avocado's, mango's, kiwi's, artisjokken en bakbananen in Nederland. Kocht die wekelijks op de vroegmarkt in Brussel, toen culinair

veel verder ontwikkeld. En verkocht die aan de toenmalige top-restaurants in Amsterdam. Daar ging hij ook wel eens eten om te proeven hoe zijn producten smaakten. Met zijn allen naar het Okurahotel, om na afloop nog ergens een patatje te eten.

Cees werd rijk. De hele wereld leek aan zijn voeten te liggen. Maar multinational General Fruit kon zijn succes niet verdragen. Zij slokte zijn mooie bedrijf op. Cees was alles kwijt.

Maar zoon Wim begon opnieuw. En wat heeft vader Cees van zijn bedrijf genoten. Tot zijn 80ste hielp hij mee.

Lang kenden Cees en Ady een zorgeloos bestaan. De kinderen waren het huis uit. In Bakkum genoten ze van hun caravan, en de mooiste tijd van hun leven brak aan, toen eindelijk de kleinkinderen kwamen.

Toen kwam de ouderdom met ziekten en gebreken. Cees zorgde met veel liefde voor zijn Ady. 'Als ma goed verzorgd is, dan ben ik gelukkig', maar ook Cees had hulp nodig. In hun huis konden ze niet meer blijven. Zo'n 1½ jaar geleden kwamen ze naar de Watergraafsmeer dichtbij dochter Ady. Hoe mooi vonden ze het om daar te kunnen wonen. Kerstmis was het laatste feest, dat zij samen mochten vieren. (N. Essen)

Janny Luijckx 90 jaar

6 maart 2016 vierde ze feestelijk haar 90ste verjaardag in haar geboortedorp De Rijp te midden van zovelen, die haar lief waren. Op 6 maart 2017 waren ze in onze kerk bijeen om Janny uit handen te geven. Wij vierden haar leven.

Janny Blokdijk, zij was een boerendochter, die, wat bijzonder, bang was voor paarden en koeien, en liever in de huishouding werkte en in de oorlog op het distributiekantoor. Kilometers fietste zij met de welbekende "etens-bonnen" naar de dorpen in Noord-Holland.

Ze trouwde met de notariszoon Theo Luijckx. Hun trouwdag was de mooiste dag van hun leven. Zij kregen drie kinderen: Dorus, Ans en Daniël. Zij waren een warm en hecht gezin. Theo trok naar Amsterdam. Hij had niks om te beginnen, maar hij begon zijn droom.

En 32 jaar was 'Luijckx-levensmiddelen zaak' in de Staatsliedenbuurt een begrip. Een familiebedrijf. Theo was winkelier, maar sociaal werker gelijk. Hij kende zijn klanten.

Janny hielp mee in de winkel, deed het huishouden en voedde de kinderen op. Het leek alsof het vanzelf ging. 'Organiseren kan ik wel'.

Theo stierf december 2008. Janny miste Theo. Maar in zijn geest leefde ze verder. Een leven met veel vreugde om zoveel lieve mensen om haar heen, maar ook een leven met verdriet, omdat zij zoveel lieve mensen om haar heen moest verliezen.

Ze had gedacht misschien terug te gaan naar De Rijp, maar toen haar broer Pé gestorven was, was dat niet meer aan de orde. Ze hield van haar huis. Ze zorgde ervoor, dat het gezellig was. Altijd was het leuk bij haar op visite te gaan, en zij liet je voelen, dat ze ook blij was met jou. 'Zullen we nog een portje doen?' 'Zal de port-verkoop niet ernstig dalen, als u er niet meer zou zijn?' Daar zag ze de humor wel van in.

Hoe gaat het met de kerk? De kerk, het geloof, betekenden veel voor Janny en voor Theo.

De laatste keer dat Theo hier in onze kerk was, bestelde hij bij mij een mis. 'Neen, hoor, namen hoeft je niet te noemen. Doe het: uit dankbaarheid!'

Maria was hen zeer lief. Bekend is het verhaal van de verdeling van een erfenis. 'Geef mij het beeld van Maria, verder hoeft ik niets'. Een intens verdriet voor Janny was de dood van haar zoon Dorus. Wie kon toen meer voor haar tot troost zijn dan Maria, die moeder van smarten, met haar dode zoon op haar schoot. Maria kende haar leven. In de kerk vond ze troost, dat haar dierbaren in goede handen waren. Haar favoriete kerklied was 'Uit vuur en ijzer, zuur en zout'. *Naar verten die niemand weet, door vuur dat mensen samensmeedt, om leven in lief en leed, gaan mensen tot elkander.* Bij haar uitvaart zongen wij het, dat nieuwe bruiloftslied, en wisten dat Janny en Theo meezongen samen met Dorus. (N. Essen)

Catrien Buijsman - de Wit 91 jaar

Ze vertelden, waarom zij hun kindje wilden laten dopen, die jonge ouders, en zeiden ze, 'we vinden het ook fijn, dat Thijs een peter en een meter krijgt'. Dat raakte me.

In die dagen was Catrien Buijsman gestorven, mijn meter, mijn peettante. Tante Catrien en ome Klaas waren mijn peter en meter. Ik was blij met hen.

Als je gedoopt wordt, wordt er tot je gezegd, dat je een kind van mensen bent, én ook een kind van God. Maar dat is niet alles. Je krijgt ook nog een peter en een meter. Oom en tante waren bescheiden, katholieke mensen, maar je kon ze niet alles wijsmaken. In een tijd, dat je alles maar moest geloven en als je het niet begreep, dan moest je maar zwijgen, mijn ome Klaas deed dat niet.

Op zijn eigen wijze kon hij bij een borreltje zijn bedenkingen uiten bij geloof en kerk, bij het celibaat, bij de biechtstoel, maar ook bij de verrijzenis en de opstanding der doden. `Die Klaas, die deed er gisteravond weer wat aan,' hoorde ik mijn vader dan de volgende ochtend zeggen. Maar als theoloog in opleiding vond ik die kritische bedenkingen wel inspirerend en spannend. Je moet veel kunnen zeggen en dan dieper nadenken, hoe het zou kunnen zijn.

Ik heb veel van mijn peetoom geleerd, want geloof is niet voor de dommen en heel veel regels waren regels van mensen en niet van God. Veel was er overbodig, veel kon er weg, maar behoudt het goede.

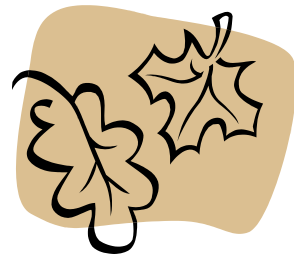
En tante. Ze vond het leuk erbij te zijn als ik voorging in een viering. Nu ik niet meer voor mag gaan in de Hofkerk, ga ik veel voor in verpleeg- en verzorgingshuizen, ook in Rigtershof, Grootebroek.

Heel mooi, 'als de preek maar niet te lang is'. Waarom zijn die preken altijd zo lang? Ik heb bijna 40 jaar gepreekt en veel aan tante Catrien gedacht. Bij haar uitvaart deed ik 'een woordje'.

Ik gun het ieder kind, een peter en een meter, mensen, die met warme belangstelling de gang van je leven volgen, en die als het nodig is er voor je zijn. (N. Essen)

Onze dopeling: Thijs Boas Ligthart,
zoon van Charlotte Beurskens en Gerard Ligthart

*Als je de schoonheid
in de simpelste dingen kunt zien
maakt dat je leven
zoveel mooier....*

HOFNIEUWS

Hofnieuws is het parochieblad van de HH Martelaren van Gorcum, de Heilige Familie en de Christus Koning. Het blad wordt gratis verspreid onder de parochianen en vrienden van de Martelaren, de Heilige Familie en de Christus Koning.

Medewerkers: C. van Loon	redactie
R. Weijens	lay-out
J. Quint	tekenaar
T. Dijks	copyprint
Vrijwilligers	vouw- en netwerk

Kopij en berichten voor HOFNIEUWS stuurt u naar:
Roy Weijens, Pythagorasstraat 101hs
1098 EZ Amsterdam, telefoon 020 – 69 44 375
e-mail: hofnieuwskopij@gmail.com

Secretariaat Hofkerk	Linnaeushof 94	665 38 30
	e-mailadres: secretariaat@hofkerk.nl	
Diaken	C. van Loon, Linnaeushof 94	665 38 30
Pastoraatsgroep	F. de Haas (voorzitter), Berthelotstraat 10	692 99 29
Locatiebestuur	A. Anderegg, Reaumurstraat 36	06-5367 4953
	e-mail: arthur.anderegg@xs4all.nl	
Bestuur Personele Unie	T. Broerse, Galileïplantsoen 22	694 11 83
Bezorging Hofnieuws		
Caritas	N. Essen (secretaris), Anfieldroad 47	693 62 12
Kerkzaken	B. Hilhorst, Kruislaan 132	692 40 81
Koffiebeuk	mw. N. Disch, Galileïplantsoen 23	668 43 28
Dames & Herenkoor	mw. M. Steunenbergh, J. Kepplerstraat 17	665 08 64
Kinderkoor	mw. M. Kuijper, Linnaeushof 54	06-2396 4315
Lit. Werkgroep. Mart.	mw. E. Togni, Galileïplantsoen 48	692 84 87
Meerklank	mw. E. Weijens, Pythagorasstraat 101hs	694 43 75

Voor informatie en het allerlaatste nieuws over de
Martelaren Parochie gaat u naar onze website:

www.hofkerk.amsterdam.nl.

Hier vindt u ook een link naar de site van De Regio.

Hofnieuws verschijnt maandelijks in een oplage van 750 ex.

Bijdragen kosten Hofnieuws: NL95INGB0003158376

t.n.v. Hofnieuws Diemen

LITURGIEKALENDER

zondag 23 april 10.30 uur	Beloken Pasen Pastor C. van Loon	Jubilemus Domino
zondag 30 april 10.30 uur	Derde zondag van Pasen Pastor L. Nederstigt	LWM
zondag 7 mei 10.30 uur	Eigen viering Meerklank	Meerklank
zondag 14 mei 10.30 uur	Vijfde zondag van Pasen Moederdag Pater Edmund Pastor C. van Loon	Jubilemus Domino
zondag 21 mei 10.30 uur	Zesde zondag van Pasen Pastor L. Nederstigt	LWM
donderdag 25 mei 10.30 uur	Hemelvaart - Oecumenische viering in de Koningskerk A. van Buuren <i>geen viering in de Martelaren</i>	
zondag 28 mei 10.30 uur Na afloop van de viering	Zevende zondag van Pasen Pastor C. van Loon Kraam Cadeauwinkel van de Wereld 'Het Elsengroen'	Meerklank
zondag 4 juni 10.30 uur	Eerste Pinksterdag Pastor C. van Loon + ?	Jubilemus Domino
zondag 11 juni 10.30 uur	Feest H. Drie-eenheid Pastor C. van Loon	LWM
zondag 18 juni 10.30 uur	11^e zondag door het jaar Vaderdag Pastor A. Tönis	Meerklank
zondag 25 juni 10.30 uur	Woord- en Communiedienst C. van Loon	Jubilemus Domino
zondag 2 juli 10.30 uur	13^e zondag door het jaar A. van Buuren + pater	LWM
zondag 9 juli 10.30 uur	Herdenking Martelaren van Gorcum C. van Loon + A. van Buuren	Alle koren v.d. Unie

*Alle genoemde tijden en voorgangers zijn onder voorbehoud,
er kunnen nog wijzigingen plaatsvinden.
Raadpleeg a.u.b. de website van de parochie voor de laatste info.*